

Dịch vụ EI của chúng tôi trong thời gian COVID-19

Tôi đã rất thích thú và trân trọng khoảng thời gian của chúng tôi với chương trình Can Thiệp Sớm (EI). Tại buổi chụp trước sinh ở 18 tuần thứ 18, chúng tôi biết rằng EI sẽ là một phần trong cuộc sống của chúng tôi. Tôi không thể tưởng tượng được cuộc sống của mình sẽ ra sao nếu không có nhóm mà tôi đã tập hợp trong suốt chuyến hành trình này. Cô gái nhỏ của tôi sắp lên 3 và lần đánh giá EI đầu tiên của chúng tôi là trước khi cháu được 3 tháng tuổi.

Trong suốt hơn 2 năm rưỡi, lịch trình của tôi dày đặc các buổi thăm khám trị liệu, và khi những buổi này thăm khám chuyển thành các cuộc gọi qua zoom, tôi đã cảm nhận được sự thay đổi ở nhiều cấp độ. Trước khi đại dịch bùng nổ, chúng tôi đã có từ 4-5 buổi thăm khám trong một tuần với Chuyên Gia Phát Triển, Chuyên Gia Vật Lý Trị Liệu, Chuyên Gia Trị Liệu Hoạt Động, Chuyên Gia Bệnh Học Lời Nói và Ngôn Ngữ và *Liệu Pháp Thủy Sinh*. 5 nhà cung cấp dịch vụ EI này đã làm việc cùng với y tá của con gái tôi, bố và bà của cháu, Trung Tâm Chăm Sóc Tạm Thế của cháu và tôi. Liệu pháp trực tiếp cho phép “nhóm” có quy mô không nhỏ này làm việc cùng nhau vì sự phát triển tổng thể của con gái chúng tôi. Tại thời điểm chúng tôi bắt đầu tham gia chương trình EI, cháu hầu như không thể ngẩng đầu lên nhưng giờ đây, cháu đã có thể tập đi với sự hỗ trợ của khung tập đi.

Bước vào Giữa Tháng 3 năm 2020 với những thông báo từ những nhà cung cấp dịch vụ của chúng tôi như “chúng tôi không thể tới nhà do COVID và chúng tôi không biết khi nào chúng tôi có thể tới lần nữa”. Hàng triệu thứ lướt qua tâm trí tôi nhưng câu hỏi lớn nhất luôn canh cánh trong lòng mỗi bậc phụ huynh trong vòng gần một năm qua là “liệu con mình có nguy cơ bị thụt lùi không và nếu có thì chùng nào?”

Câu hỏi đầu tiên tôi phải trả lời là “mình có muốn tham gia vào các phiên trị liệu trực tuyến hay không?”. Mặc dù rất nhiều gia đình đã chọn không tham gia vào các phiên EI trực tuyến nhưng gia đình chúng tôi đã chọn tiếp tục tham gia EI. Vì vậy, chúng tôi đã bình tâm và chấp nhận điều đó theo cách tốt nhất có thể. Điều này không hề dễ dàng chút nào và sự nhẫn nại của chúng tôi cũng như của con gái tôi đã được thử thách. Tôi có thể thấy cháu bực bội khi không thể cụng nắm tay ăn mừng hoặc ôm tạm biệt. Sau một thời gian, các phiên qua Zoom đã trở thành việc thường ngày đối với chúng tôi. Đội ngũ dịch vụ gồm năm người

giảm xuống còn ba người do tình trạng nghỉ phép và việc đóng cửa các trung tâm cộng đồng.

Việc này thực sự rất khó khăn. Có những ngày tôi nghĩ rằng “tại sao chúng ta phải làm việc này?”. Trước đây, con gái tôi có thể tự do đi lại trong nhà nhưng giờ cháu bị bó buộc trên ghế cao để cố gắng chú ý đến chuyên gia trị liệu trên màn hình. Chắc chắn rằng người mẹ như tôi cảm thấy rất tội lỗi. “Tôi có đang cho con gái mình sự công bằng-bởi tôi chẳng phải là chuyên gia trị liệu, tôi không hề được đào tạo về những điều này!?” “Con gái tôi có thể đã tiến triển như thế nào nếu chúng tôi không bị mắc kẹt đằng sau những màn hình?”. Sau đó, tôi nghĩ tới ba lý do mà tôi đã trả lời có với liệu pháp điều trị từ xa với EI. Bởi với tư cách là phụ huynh, tôi sẽ làm bất cứ điều gì và tất cả mọi thứ để cố gắng và giúp con tôi thành công. Cho dù thành công ngày hôm nay mới chỉ là sử dụng đại từ thích hợp, bóc nhãn dán hay đi lại trong phòng cùng khung tập đi màu tím yêu thích của cháu.

Đại dịch này đã làm đảo lộn mọi thứ. Nhiều gia đình đã đưa con em đến với các dịch vụ ngoại trú vì Zoom không phù hợp với họ. Tất cả chúng ta đều có những hệ thống hỗ trợ khác nhau trong cuộc sống của mình. Nếu bạn đang đọc bài này với tư cách là một chuyên gia trị liệu, vui lòng coi đây như một lời xin lỗi cho tất cả những lần mà phụ huynh phải đăng nhập vào Zoom trong lúc vẫn đang mặc đồ ngủ và khiến bạn chóng mặt khi cố điều hướng máy ảnh trong khi con chúng tôi di chuyển. Gửi tới các bậc phụ huynh của tôi, những người đã phải trông con ở độ tuổi sơ sinh/đang chập chững biết đi trong các phiên trực tuyến trong suốt đại dịch - hãy hiểu rằng bạn không đơn độc. Gửi tới những đứa trẻ và những người khác đang mắc kẹt sau màn hình, hãy nhớ rằng bạn đang thể hiện rất tuyệt vời!

Kể từ lần chẩn đoán mang thai 18 tuần đáng sợ đó, tôi đã học cách sống trọn từng ngày, thậm chí là từng giờ. Cảm xúc buồn vui thật lẫn lộn khi EI kết thúc và con tôi bắt đầu bước vào mầm non chỉ trong một thời gian ngắn. Ngoại trừ sự khỏe mạnh của chúng tôi và hạnh phúc của con gái tôi, tôi có thể đánh đổi bất cứ điều gì để lấy lại 6,5 tháng vừa qua.

Hãy tiếp tục cố gắng vì con cái và gia đình của bạn. Chỉ vì nền tảng đã thay đổi không có nghĩa là mục tiêu cũng thay đổi. Điều này giúp các gia đình hỗ trợ con cái của mình.

Dẫu biết khó khăn, nhưng những lời khuyên, mẹo vặt, nguồn lực và những người biết lắng nghe luôn tốt hơn rất nhiều so với việc tự mình giải quyết mọi thứ. Đừng bỏ cuộc-các chuyên gia trị liệu tuyệt vời này vẫn đang cố gắng hết sức mình.